

NEWBIES

(Μετάφραση Πρωτάργηδες)

Μαθητική εφημερίδα Δημοτικού Σχολείου Απαλού

Ο ΤΟΠΟΣ ΠΟΥ ΖΩ

ΣΥΝΤΟΜΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Αγαπητά παιδιά, γονείς και κηδεμόνες, η σχολική μας εφημερίδα είναι και πάλι κοντά σας με το δεύτερο τεύχος της φετινής σχολικής χρονιάς και αυτό χάρη στα παιδιά που με ενδιαφέρουν και μεράκι έγραψαν τα άρθρα που θα διαβάσετε.

Ο Διευθυντής, ο Σύλλογος Διδασκόντων και οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Απαλού σας εύχονται

**Καλή Ανάσταση
και Καλό Πάσχα.**

Ο Διευθυντής και ο Σύλλογος Διδασκόντων του Δημοτικού Σχολείου Απαλού.

Συντονιστές Δάσκαλοι:
Μαρκάκης Δημήτρης

Συντάκτης:
Κρομμύδα Χριστίνα

Το χωριό που μένω είναι ο **Απαλός**. Είναι πολύ όμορφο και είμαι περήφανος που ζω σε αυτόν τον τόπο. Διαθέτει πολλά αξιόλογα πράγματα όπως για παράδειγμα είναι η θάλασσα της, το αεροδρόμιο, ο πολιτιστικός σύλλογος με το γήπεδο του ποδοσφαίρου, την εκκλησία της Παναγίας Θεοτόκου με την όμορφη πλατεία δίπλα από αυτήν αλλά και το δημοτικό σχολείο Απαλού όπου και φοιτώ.

Αν με ρωτούσατε τι θα ήθελα να αλλάξει στον τόπο μου αρχικά θα ήταν το παλιό κτίριο του δημοτικού σχολείου που είναι εγκαταλελειμμένο και να γίνει ένα μουσείο που να έχει σχέση με την παράδοση και την ιστορία του χωριού μου από τους προγόνους μας.

Επίσης θα ήθελα την παραλία του χωριού πιο καθαρή, χωρίς σκουπίδια στην ακτή. Μπορούμε και πρέπει να κάνουμε ανακύκλωση διότι αν δεν προσέξουμε τα απορρίμματα θα καταλήξουν στην θάλασσα.

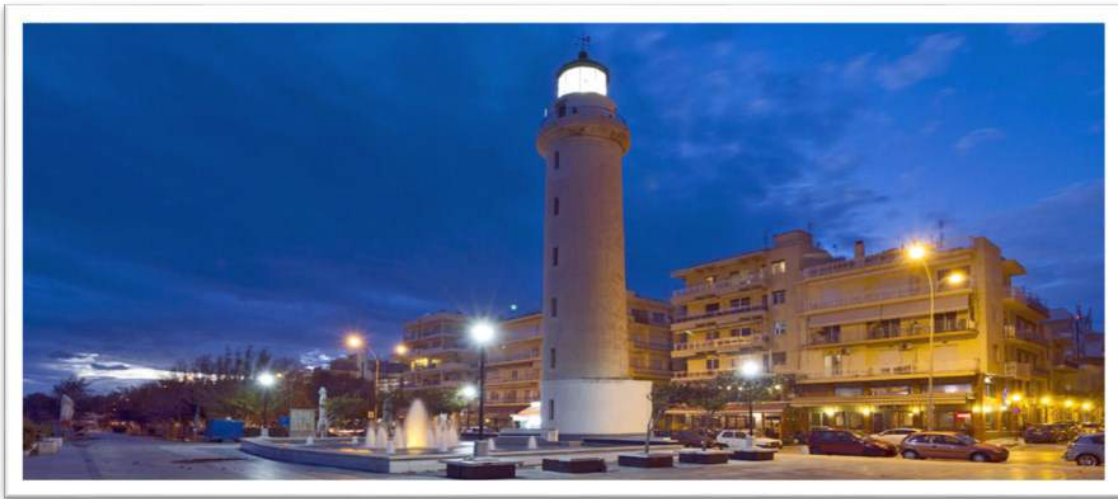
Κλείνοντας θα ήθελα να υπάρχει στο χωριό μου και ένα κέντρο δημιουργικής απασχόλησης με πολλές δραστηριότητες για τον ελεύθερο χρόνο των παιδιών.

Μπαρέκας Γιώργος ΣΤ' Τάξη

Η Αλεξανδρούπολη είναι πόλη της Θράκης και πρωτεύουσα του νομού Έβρου. Την Αλεξανδρούπολη μπορεί κάποιος να την επισκεφτεί οδικώς, με τρένο, πλοίο και αεροπλάνο. Μας αρέσει πολύ, γιατί έχει πολλά αξιοθέατα, και ένα από αυτά είναι ο φάρος. Ένας ακόμα λόγος είναι ότι έχει ωραίες παραλίες, μεγάλα και όμορφα σχολεία, πολλά πάρκα, ποδηλατόδρομους και συνδυάζει θάλασσα με βουνό. Θα συνιστούσαμε σε όσους την επισκεφτούν, να πάνε και στη Σαμοθράκη, η οποία είναι ένα υπέροχο νησί με πολύ φύση. Το μόνο που θα θέλαμε να αλλάξουμε στη πόλη μας, είναι ο τρόπος που οι άνθρωποι φέρονται στη φύση, δηλαδή να τη σεβόμαστε περισσότερο, και να κατασκευάσουμε ένα μέσο Μαζικής Μεταφοράς που να λειτουργεί με την ενέργεια του ήλιου. Μη ξεχάσετε να την επισκεφτείτε, αν δε το έχετε ήδη κάνει!!!!

Θοδωρής Χρυσανίδης & Ορφέας Κουγκάκης ΣΤ' Τάξη

Ο τόπος μου που ζώ είναι υπέροχος και θα ήθελα να αλλάξουν κάποια πράγματα που με ενοχλούν πολύ. Όπως για παράδειγμα τα σκουπίδια που τα βρίσκουμε παντού. Αυτό μπορούμε να το αλλάξουμε και το αποτέλεσμα θα ήταν υπέροχο για όλους μας. Άλλο είναι, οι άνθρωποι να δίνουν περισσότερο σημασία στη φύση και να μην καίνε τα δάση. Νομίζω πως αν σκεφτόμασταν λίγο παραπάνω το περιβάλλον θα κερδίσαμε όλοι απ' αυτό.

Χριστίνα - Ε' Τάξη

Ονομάζομαι Μαρία Ταστεμίρογλου, είμαι μαθήτρια της Δ' τάξης Δημοτικού και μένω στον Απαλό ένα χωριό λίγα χιλιόμετρα έξω από την πόλη της Αλεξανδρούπολης.

Το μέρος που ζω είναι ένα "μαγευτικό" τοπίο που τα έχει όλα όσα χρειάζεται μια οικογένεια, δηλαδή παιδική χαρά, φαρμακείο, μίνι μάρκετ, μια πανέμορφη πλατεία που στο σημείο αυτό βρίσκεται και η εκκλησία του χωριού.

Το μόνο που θα ήθελα να αλλάξει στο τόπο που διαμένω, προκειμένου να γίνει καλύτερο το χωριό, είναι η προσθήκη περισσότερων δέντρων και λουλουδιών. Σωστά αντιπλημμυρικά έργα, μεγαλύτερη πλατεία με περισσότερα παιχνίδια και καλύτερους δρόμους.

Μαρία Ταστεμίρογλου Δ' Τάξη

↪ Σου αρέσει το μέρος που ζεις?

Με λένε Στεφάνια και ζω στον Απαλό στο νομό Έβρου

Ζω εδώ περίπου 2 χρονιά. Ο Απαλός είναι πολύ όμορφο χωριό και μου αρέσει τόσο πολύ που θέλω να μείνω εδώ για πάντα. Έχω πολύ κάλους φίλους που παίζουμε στην πλατεία και κάνουμε βόλτες με τα ποδήλατα και περνάμε τέλεια.

↪ Τι θα ήθελες να αλλάξει για να γίνει καλύτερο

Θα ήθελα να καθαρίζουμε την πόλη αλλά και το χωριό π.χ. να καθαρίζουμε την παράλια και την θάλασσα και να καθαρίζουμε τους δρόμους από τα πολλά σκουπίδια που υπάρχουν και να προσέχουμε όλη τη γη όχι μόνο την πόλη και το χωριό.

Με αγάπη Στεφάνια.

Σεφεριάδου Χαρά Δ' Τάξη

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

Πώς νιώθω την άνοιξη; Τι μου έρχεται στο μυαλό με τη λέξη Άνοιξη;

Όταν έρχεται η άνοιξη νιώθω χαρούμενη και ευτυχισμένη. Ο ήλιος εμφανίζεται πιο συχνά και κάνει τη διάθεσή μου καλύτερη.

Τα λουλούδια και τα δέντρα που ανθίζουν, η γη που γίνεται πράσινη φέρνουν χαρά στους περισσότερους ανθρώπους. Χρώματα έντονα εμφανίζονται παντού και ομορφαίνουν το τοπίο.

Πουλιά κελαηδούν και η θερμοκρασία σιγά-σιγά ανεβαίνει.

Τις φωλιές στις στέγες των σπιτιών επιστρέφουν οι Πελαργοί και τα χελιδόνια.

Πτεταλούδες πολύχρωμες με περιέργα σχέδια στα φτερά τους πετούν εδώ και εκεί.

Γαβριέλα - Χριστίνα - Μιχαέλα- Δ' τάξη

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΛΑΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ

Οι **πελαργοί**, κοινώς λέλεκες ή λελέκια, είναι μεγάλα πουλιά με μακριά πόδια και μακρύ λαιμό, τα οποία ανήκουν στην οικογένεια των **Ciconiidae**. Ζουν στις θερμότερες περιοχές του πλανήτη και σε ξηρότερα κλίματα από άλλα παρόμοια πουλιά όπως οι **ίβεις**. Οι πελαργοί δεν μπορούν να κρώξουν γιατί δεν έχουν φωνητικό όργανο και παράγουν κρότους με το ράμφος τους. Αρκετά είδη τους είναι αποδημητικά. Τρώνε συνήθως βατράχους, ψάρια, έντομα, σκουλήκια και μικρά πουλιά ή θηλαστικά. Υπάρχουν 19 είδη πελαργών σε έξι γένη.

Το **χελιδόνι** είναι αποδημητικό πτηνό και ανήκει στην τάξη των στρουθιόμορφων. Το μέγεθος τους είναι 12-22 cm ανάλογα το είδος στο οποίο ανήκουν καθώς και το χρώμα τους. Μεταναστεύουν κατά δεκάδες εκατοντάδες σε σμήνη, στα μεσογειακά κλίματα από τον Μάρτιο προκειμένου να αναπαραχθούν και στις αρχές του φθινοπώρου μεταναστεύουν προς τα θερμά κλίματα της Αφρικής.

Ζωή & Ελένη Δ' Τάξη

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΚΑΙ Η ΓΙΑΓΙΑ - Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ

Η γιαγιά και ο παππούς μου ζούνε σε ένα μικρό χωριό, στο Δορίσκο. Βρίσκεται ψηλά στο λόφο και έχει καταπράσινες βουνοπλαγιές, στις οποίες φαίνονται καμιά φορά τα προβατάκια που βόσκουν. Την άνοιξη όταν ξυπνά η φύση, το χωριό στολίζεται με ωραία φυτά και δέντρα γεμάτα άνθη. Η θέα από το μπαλκόνι του σπιτιού τους είναι καταπληκτική. Το απόγευμα όταν ο ήλιος δύει ο ουρανός βάφεται πορτοκαλοκόκκινος. Ο αέρας είναι καθαρός και συνήθως τις πρωινές ώρες επικρατεί μια γαλήνια ατμόσφαιρα. Ακούγονται μόνο τα πουλιά που τιτιβίζουν και ο αέρας που παίζει με τα φύλλα.

Στις διακοπές μου προτιμώ να επισκέπτομαι τους παππούδες μου διότι περνάω πολύ ωραία εκεί και ξεκουράζομαι. Τα πράγματα που κάνω είναι εντελώς διαφορετικά από τις καθημερινές συνήθειες μου. Με τον παππού μου πηγαίνουμε για ψάρεμα στο ποτάμι. Μου έχει μάθει πώς να ψαρεύω. Με την γιαγιά μου κάποιες φορές φτιάχνουμε λιχουδιές. Ζυμώνουμε και λερωνόμαστε με το αλεύρι παίζοντας. Τα απογεύματα βγαίνουμε όλοι μαζί για ένα περίπατο και συναντάμε πολλά οικόσιτα ζώακια. Μια φορά θυμάμαι πως πηρά αγκαλιά ένα μικρό κάτασπρο κασικιάκι. Στην αυλή τους παίζω με το σκυλάκι μου το Κούκι, ο οποίος χαίρετε όταν με βλέπει και με κυνηγά...

Όταν επισκέπτομαι τον πάππου και την γιαγιά μου νιώθω ευτυχία και χαρά και γι' αυτό είμαι σίγουρη ότι ποτέ και για τίποτα στο κόσμο δεν θα μπορούσα να τους αποχωριστώ!

Γαβριέλα Πλιάκα- ΣΤ' τάξη

Η πόλη μας είναι η Θεσσαλονίκη. Μ' αρέσει πολύ εκεί γιατί εκεί ζει ο παππούς και η γιαγιά μου που τους αγαπάω πολύ.

Η Θεσσαλονίκη είναι πολύ μεγάλη. Το σπίτι μας είναι απέναντι από το δάσος του Σείχ Σου. Πηγαίνω πολλές βόλτες εκεί και έχει και έναν ωραίο και μεγάλο ζωολογικό κήπο με πολλά ζώακια. Στη Θεσσαλονίκη έχει πολλά μεγάλα πάρκα και παιδικές χαρές. Το καλύτερο όμως είναι όταν με πηγαίνει βόλτα η γιαγιά μου στην Αριστοτέλους, που είναι ένας πολύ μεγάλος πεζόδρομος στο κέντρο, στον οποίο έχει πολλά περιστέρια. Παίρνουμε κουλούρι, τα ταΐζω και μετά τα κυνηγώ.

Μου αρέσει πολύ εκεί και όταν μεγαλώσω θέλω να πάω να μείνω στη Θεσσαλονίκη με τον παππού και την γιαγιά.

Ανδρούδη Αντωνία Γ' Τάξη

Ο παππούς και η γιαγιά μου μένουν σε ένα χωριό στην Άρτα που λέγεται Σελλάδες. Είναι οι γονείς της μαμάς μου και τους λένε Βαγγέλη και Χριστίνα.

Κάθε καλοκαίρι επισκέπτομαι τους παππούδες μου και μένω μαζί τους για 15 περίπου μέρες. Κάθε πρωί μόλις φάω το πρωινό μου με πάνε στη θάλασσα. Το μεσημέρι επιστρέφουμε στο σπίτι για φαγητό και ξεκούραση. Τα απογεύματα μπορώ να κάνω πολλά πράγματα. Μπορώ να παίζω με το σκυλί που έχουν στην αυλή, να πηγαίνω στο μεγάλο κήπο που έχουν ή ακόμη να με πηγαίνουν στην παιδική χαρά.

Όταν επισκέπτομαι τους παππούδες μου νιώθω χαρά γιατί περνάω πολύ ωραία μαζί τους.

Γαβριέλλα Δ' Τάξη

Το χωριό του παππού συνορεύει με την Βουλγαρία. Είναι ένα πολύ όμορφο καταπράσινο χωριουδάκι. Το λένε Ζώνη. Το σπίτι του παππού είναι διώροφο. Έχει ψηλά δέντρα και στο μπαλκόνι έχει μια μεγάλη ελληνική σημαία.

Όταν πηγαίνω στο χωριό βοηθάω τον παππού στο αμπέλι. Μαζί με την γιαγιά μαγειρεύουμε και της δίνω πολλές ιδέες. Τις σαλάτες τις δημιουργώ εγώ. Τα καλοκαίρια παίζουμε στην πλατεία του χωριού. Χαίρομαι πολύ όταν επισκέπτομαι το χωριό τους.

Δημήτρης Τζιγκογλου Β' Τάξη

Ο παππούς και η γιαγιά μένουν σε ένα γραφικό χωριό της Ηπείρου. Το χωριό λέγεται Αγιά και βρίσκεται κοντά στην Πάργα όπου υπάρχει ένα παλιό κάστρο.

Όταν πηγαίνουμε στο χωριό βοηθάμε τον παππού και την γιαγιά στο θερμοκήπιο. Φυτεύουμε διάφορα λαχανικά!

Μας αρέσει πολύ να πηγαίνουμε στο χωριό αλλά είναι πολύ μακριά από την Αλεξανδρούπολη! Ελπίζω να πάμε το Πάσχα.

Παναγιώτης Νάνος Γ' Τάξη

Ο παππούς και η γιαγιά μένουν σε ένα μικρό χωριό που λέγεται Αγιά. Είναι κοντά στην Πάργα. Η Πάργα έχει πολύ τουρισμό το καλοκαίρι. Έχει επίσης ένα κάστρο και ένα μικρό νησάκι που έχει επάνω του μία εκκλησία.

Όταν πηγαίνουμε στο χωριό, βοηθάω τον παππού και την γιαγιά. Ποτίζουμε τον κήπο, ταΐζουμε τις κότες και μαζεύουμε τα φρούτα.

Μου αρέσει πολύ στο χωριό και θα ήθελα να πηγαίνουμε πιο συχνά!

Μάριος Νάνος Γ' Τάξη

Έχω δύο γιαγιάδες και δύο παππούδες. Η γιαγιά Ελένη και ο παππούς Θεόδωρος είναι από το Ασπρονέρι. Η γιαγιά Χρυσούλα και ο παππούς Ιωάννης είναι από την Ελιά.

Όταν τους επισκέπτομαι κάνουμε βόλτες με το αγροτικό του παππού και καμιά φορά πηγαίνουμε στο χωράφι με το τρακτέρ. Καμιά φορά παίζουμε διάφορα επιτραπέζια παιχνίδια και έτσι περνάω πολύ ωραία.

Όταν τους επισκέπτομαι νιώθω χαρά γιατί περνάμε πολύ ωραία. Στο χωριό νιώθω ευτυχισμένη γιατί πέρα από το να περνάμε καλά βλέπουμε τα σκυλάκια. Είμαι ενθουσιασμένη γιατί όλοι μαζί είμαστε μια ευτυχισμένη οικογένεια.

Μιχαέλα Δημητριάδου Γ' Τάξη

Το χωριό μου το λένε Κυπρίνο και είναι πολλά χιλιόμετρα μακριά από τον Απαλό. Εκεί ζούσαν ο παππούς μου και η γιαγιά μου μέχρι και το τέλος του 2015 καθώς χρειάστηκε να κατέβουν στην Αλεξανδρούπολη ως και σήμερα που ζει μόνο η γιαγιά μου. Όσο ζούσαν εκεί πηγαίναμε συχνά όμως ήμουν μικρός και δε θυμάμαι. Βλέπω μόνο κάποιες φωτογραφίες από εκείνες τις επισκέψεις μας.

Τώρα όταν πάμε στο χωριό και επισκεπτόμαστε το σπίτι τους αυτό που νιώθω είναι λίπη και ηρεμία που δεν μπορώ να την περιγράψω με άλλο τρόπο.

Δεν πάμε για να δούμε το σπίτι αλλά για να καθαρίσουμε την αυλή του σπιτιού από τα χόρτα, να βάλουμε σε λειτουργία τα γεωργικά μηχανήματα που έχει ο παππούς μου αλλά και για βόλτα. Μερικές φορές πάμε οικογενειακώς εκδρομή και στην Ορεστιάδα γιατί το χωριό ανήκει σε αυτόν το δήμο, όπως ο Απαλός ανήκει στην Αλεξανδρούπολη.

Βέβαια η γιαγιά μου είναι από ένα άλλο χωριό που και αυτό ανήκει στην Ορεστιάδα, την Πλάτη.

Μπαξεβάνης Πασχάλης Δ' Τάξη

Ο παππούς και η γιαγιά μου είναι από την Θυμαριά του Έβρου, ένα πολύ όμορφο χωριό. Έχει πολλά σπίτια και λουλουδία και ο παππούς μου έχει έναν σκύλο και πολλά κουνελάκια.

Όταν επισκέπτομαι τον παππού μου και την γιαγιά μου στο χωριό περνάω όμορφα τον χρόνο μου. Το πρωί πηγαίνω στην αυλή με τον παππού μου και ταΐζουμε τις κότες και τα κουνελάκια. Μετά πάμε βόλτα και όταν νυχτώνει βγαίνω έξω με τους φίλους μου και κάνουμε πολλές βόλτες στο χωριό.

Όταν επισκεπτόμαστε στο χωριό την γιαγιά και τον παππού νιώθω πολύ χαρούμενος και όταν βλέπω και αυτούς ευτυχισμένους και χαμογελαστούς, είμαι κι εγώ πολύ ευτυχισμένος και νιώθω πολύ όμορφα.

Δημήτρης Μπακαλάκης Β' Τάξη

ΟΙ ΜΕΡΕΣ ΜΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Κάθε χρόνο όταν έρχεται το καλοκαίρι, το πρώτο πράγμα που θέλω να κάνω είναι να επισκεφθώ τη γιαγιά και τον παππού στο χωριό. Το χωριό ονομάζεται Καρωτή και βρίσκεται βόρεια του Έβρου, κοντά στο Διδυμότειχο. Έχει 100-150 κατοίκους και πλούσια χλωρίδα, η οποία ανθίζει ακόμη περισσότερο την εποχή που το επισκέπτομαι. Στο κέντρο υπάρχει μια σχετικά μικρή πλατεία και γύρω της καφενεία, ψησταριές και μικρά γραφικά σπιτάκια.

Όταν επισκέπτομαι τη γιαγιά και τον παππού στο χωριό, κάνω βόλτες στην πλατεία με τους φίλους μου, μαζεύουμε τα σκουπίδια και φροντίζω μαζί με τον παππού τα ζώα μου. Όποτε μένω σπίτι μαζί με τη γιαγιά, φτιάχνουμε παγωτό και βάφλες. Μια φορά την εβδομάδα διοργανώνουμε όλη η παρέα αποστολή εξερεύνησης των απόμειων σημείων του χωριού.

Όλες οι στιγμές που έχω περάσει στο χωριό μου έχουν μείνει αξέχαστες. Πάντα ανυπομονώ να πάω διότι είναι το μόνο μέρος στο οποίο νιώθω ελεύθερη και ξέγνοιαστη, ενώ όταν έρχεται η ώρα να φύγω, λυπάμαι που θα αποχωριστώ τη γιαγιά και τον παππού, οι οποίοι μου λείπουν όλο τον υπόλοιπο χρόνο.

Κοσκινιώτη Ιωάννα ΣΤ' Τάξη

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΓΕΜΙΣΤΗ

Το χωριό του παππού και της γιαγιάς. Σε αυτό το χωριό πηγαίνω με την οικογένειά μου από τότε που γεννήθηκα. Είναι ένα όμορφο χωριό κοντά στα σύνορα της Τουρκίας και ονομάζεται Γεμιστή. Είναι ένα ορεινό χωριό που έχει πολύ πράσινο και νερό, τα σπίτια είναι πυκνοκατοικημένα, με κεραμίδια στις σκεπές και όμορφες αυλές.

Στο κέντρο του χωριού υπάρχει η εκκλησία και η πλατεία και όταν πηγαίνω στο χωριό μου αρέσει να πηγαίνουμε βόλτες, ειδικά την άνοιξη που έχει πολύχρωμα λουλούδια ωραία φυτά και δέντρα γεμάτα άνθη.

Στο χωριό νιώθω ηρεμία και αγάπη για τον παππού και τη γιαγιά μου και είμαι σίγουρη ότι ποτέ και για τίποτα στον κόσμο δεν θα μπορούσα να το αποχωριστώ.

Καραπατσιά Κωνσταντίνα- ΣΤ Τάξη

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΙΣΣΑΡΙΟ

Ο παππούς μου και η γιαγιά μου είναι από το Κισσάριο, ένα μικρό χωριό ανάμεσα στο Σουφλί και στο Διδυμότειχο, έχει πολύ καλούς και φιλόξενους ανθρώπους, που οι περισσότεροι απ' αυτούς μεγάλης ηλικίας.

Όταν πηγαίνω στο χωριό η γιαγιά μου με περιμένει να βγω από το αμάξι και τρέχοντας πέφτω στην αγκαλιά της. Την ώρα μου την περνάω ευχάριστα με τον παππού και την γιαγιά ακούγοντας να μου λένε παλιές ιστορίες από την δική τους παιδική ηλικία.

Είναι και οι δύο πάρα πολύ καλοί άνθρωποι και κάνουν τα πάντα για μας, για να μην μας λείψει τίποτα, όταν τους επισκεπτόμαστε και εμείς τους αποζημιώνουμε με μια μεγάλη και ζεστή αγκαλιά.

Κατσινάκης Ευάγγελος Ε' Τάξη

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΑΡΙΣΤΕΙΝΟ

✎ Από ποιο χωριό είναι ο παππούς και η γιαγιά;

Ο παππούς και η γιαγιά μένουν στο χωριό Αρίστεινο, που είναι πολύ κοντά στον Απαλό.

✎ Όταν τους επισκέπτεσαι πώς περνάς τον χρόνο σου;

Όταν πηγαίνω στο Αρίστεινο περνάω πολύ καλά. Ο παππούς μου λέει παραμύθια, παίζουμε επιτραπέζια παιχνίδια, κάνουμε βόλτες στο χωριό με το μηχανάκι και κάποιες φορές πηγαίνουμε στην πλατεία για σουβλάκι. Τα απογεύματα ταΐζουμε τις κόττες και τα καλοκαίρια ποτίζουμε τα φυτά στον κήπο και παίζουμε μπάλα στον δρόμο μέχρι αργά το βράδυ. Η γιαγιά φτιάχνει κουλουράκια, πίτες και νόστιμα φαγητά για να τρώμε.

✎ Τι νιώθεις όταν επισκέπτεσαι στο χωριό, τον παππού και τη γιαγιά;

Όταν πηγαίνω στο Αρίστεινο είμαι πολύ χαρούμενος, γιατί συνέχεια παίζω και κάνω πράγματα που μου αρέσουν. Ο παππούς και η γιαγιά με αφήνουν να κάνω ό,τι θέλω —εκτός από ζημιές— και τους αγαπώ πολύ!

Ευστρατιάδης Στράτος-Β' τάξη

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΥΙΟΘΕΣΙΑ ΠΛΟΙΟΥ»

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Μέχρι τώρα **132** τάξεις από **60** σχολεία σε όλη την Ελλάδα είναι «συνδεδεμένες» με **94** πλοία από **42** ναυτιλιακές εταιρείες. **4150** μαθητές από όλη την Ελλάδα εδώ και **4** χρόνια μαθαίνουν για τη ζωή στο πλοίο, τις διεθνείς μεταφορές, το εμπόριο, την οικονομία και το Ελληνικό ναυτιλιακό γίγνεσθαι. Ένα από τα σχολεία είναι και το δικό μας, το Δημοτικό Σχολείο Απαλού. Παρακάτω θα διαβάσετε για τις δράσεις του προγράμματος που πραγματοποιήσουμε.

1^η ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Την Παρασκευή 25 Φεβρουαρίου παρακολουθήσαμε διαδικτυακή ενημέρωση από το λιμάνι του Πειραιά και συγκεκριμένα από τον υπεύθυνο Δημοσίων Σχέσεων, του οργανισμού Λιμένος Πειραιώς, τον κύριο Γκλογοβίτη Νικόλαο.

Μεταξύ άλλων μάθαμε ότι το λιμάνι του Πειραιά το οποίο εμείς ως μαθητές Δ' τάξης, δεν έχουμε ταξιδέψει ποτέ από αυτό, μάθαμε λοιπόν ότι είναι το μεγαλύτερο λιμάνι της Ελλάδος και της Μεσογείου αλλά και ένα από τα μεγαλύτερα στον κόσμο σε κίνηση εμπορευματοκιβωτίων και επιβατών.

Το 2015 το λιμάνι ήταν έκτο μεγαλύτερο της Ευρώπης ανάμεσα στα 20 μεγαλύτερα ως προς τον αριθμό διέλευσης επιβατών, το έκτο μεγαλύτερο στην Ευρώπη και το 26ο μεγαλύτερο στον κόσμο ως προς τον ετήσιο όγκο των εμποροκιβωτίων.

Από το 2020 το λιμάνι του Πειραιά ανήκει κατά πλειοψηφία στην εταιρεία Cosco πολυεθνικής κινέζικης εταιρείας με έδρα το Πεκίνο η οποία κατέχει το 67% των μετοχών.

Η τουριστική κρουαζιέρα αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια κατά 14%. Ακόμη παρακολουθήσαμε ένα σύντομο βίντεο με τη χωροθέτηση του λιμανιού αλλά και πολλές φωτογραφίες.

Εμείς οι μαθητές μείναμε ενθουσιασμένοι και μάθαμε για την μεγάλη οικονομική σημασία που έχει για την Ελλάδα η λειτουργία του λιμανιού και ελπίζουμε κάποια στιγμή θα μας δοθεί η ευκαιρία να ταξιδέψουμε απ' αυτό. Τέλος μας αναφέρθηκε ότι τα περισσότερα νησιά μας εξυπηρετούνται από το λιμάνι με πλοία που φεύγουν από αυτό ή τη Σαλαμίνα.

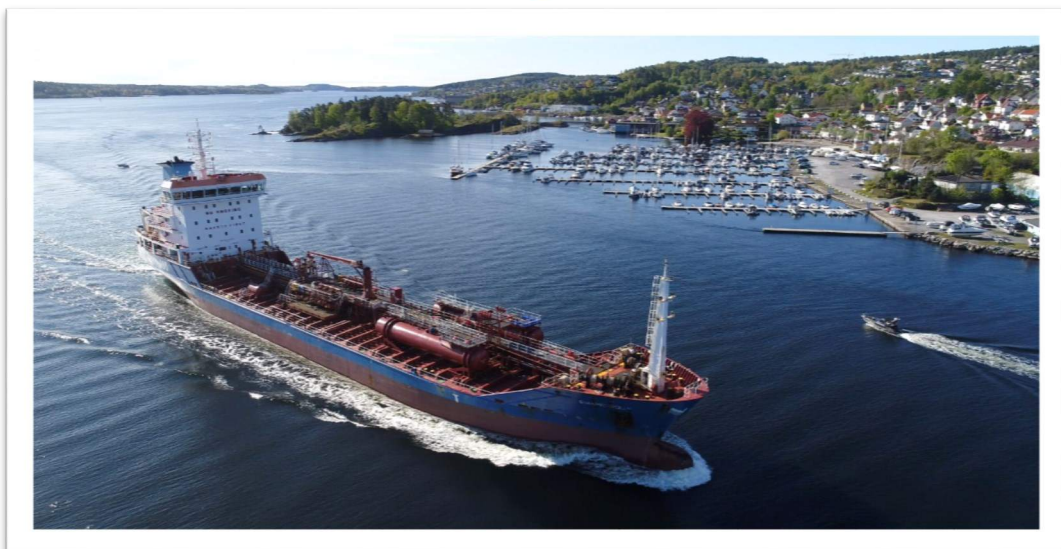
Συνάντηση με το Σύλλογο δυτών της Αλεξανδρούπολης.

Στις 10 Φεβρουαρίου παρακολούθησαν οι τάξεις Δ' και Ε' του Δημοτικού μας σχολείου παρουσίαση με θέμα στις υποβρύχιες καταδύσεις, το ρόλο των δυτών, την εθελοντική τους προσφορά, αλλά και τον εξοπλισμό που διαθέτουν.

Τα παιδιά ενθουσιάστηκαν και έμαθαν πολλά για τις καταδύσεις, για τον εξοπλισμό τους και μέσα από διάφορα μικρά βιντεάκια παρακολούθησαν καταδύσεις και πολλά άλλα.

Στα παιδιά μίλησαν και παρουσίασαν το όλο πρόγραμμα δύο έμπειροι δύτες από το σύλλογο Δυτών Αλεξανδρούπολης και τα παιδιά ανταποκρινόμενα σε όλο αυτό έμειναν ενθουσιασμένα και έκαναν δεκάδες ερωτήσεις.

Μάλιστα πολλά από αυτά είπαν ότι μετά τις διακοπές θα γράφουν και θα παρακολουθήσω μαθήματα κατάδυσης.

Συνέντευξη με τον δάσκαλο της έκτης τάξης κύριο Χαράλαμπο Διαμαντή

- Πού διδάξατε πρώτη φορά και πόσο χρονών ήσασταν;
Δίδαξα στις Φέρες και ήμουν 31 ετών.
- Γιατί γίνετε δάσκαλος;
Γιατί μου αρέσει το επάγγελμα και η επαφή μου με τα παιδιά.
- Πώς θέλετε να είναι οι μαθητές σας;
Χαρούμενοι.
- Σε ποιο μέρος έχετε μεγαλώσει;
Έχω μεγαλώσει στην Αλεξανδρούπολη όπου και ζω.
- Πώς θέλετε να περνάτε τον ελεύθερο σας χρόνο;
Με τους φίλους και με την οικογένειά μου.
- Ποιο είναι το αγαπημένο σας φαγητό;
Το αγαπημένο μου φαγητό είναι τα ψάρια.
- Ποιο είναι το αγαπημένο σας χρώμα;
Το αγαπημένο μου χρώμα είναι το μπλε.
- Τι ταινίες βλέπετε;
Βλέπω κυρίως δραματικές.
- Έχετε κατοικίδιο και αν ναι, ποιο ;
Όχι, δεν έχω κατοικίδιο.
- Πώς θέλετε να περνάτε τις διακοπές σας;
Με την οικογένειά μου.
- Με ποιο μεταφορικό μέσο αρέσει να έρχεστε στο σχολείο;
Με το ποδήλατο.
- Εάν δεν ήσασταν άνθρωπος τι ζώο θα θέλατε να είστε και γιατί;
Θα ήθελα να ήμουν αετός για να βλέπω τον κόσμο από ψηλά.
- Σε ποια χώρα θα θέλατε να μένετε εκτός από την Ελλάδα;
Στην Ελλάδα και μόνο σ' αυτήν.
- Τι ώρα ξυπνάτε το πρωί τα Σαββατοκύριακα και ποιο είναι το πρώτο πράγμα που κάνετε;
Ξυπνάω στις 7:30 και πίνω τον καφέ μου.
- Ποιος είναι ο αγαπημένος σας καφές;
Ο Ελληνικός, σκέτος
- Ξέρετε να μαγειρεύετε;
Ναι, αρκετά καλά.
- Ποιο είναι το αγαπημένο σας φρούτο και λαχανικό;
Μπανάνα από φρούτα και μαρούλια από λαχανικό

Κύριε, Μπάμπη, σας ευχαριστούμε πολύ για τη συνέντευξη που μας παραχωρήσατε.

Αλέξανδρος & Σεδέφ—ΣΤ' Τάξη

Σπούδασα για 4 χρόνια στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και συγκεκριμένα στο Παιδαγωγικό Τμήμα Ειδικής Αγωγής στην πόλη του Βόλου. Σε δύο μήνες ολοκληρώνω τις μεταπτυχιακές μου σπουδές με τίτλο «Ετερότητα Κοινωνία και εκπαίδευση» στο Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπαίδευσης του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης.

Η επιθυμία μου να γίνω δάσκαλος ειδικής αγωγής γεννήθηκε όταν ήρθα πρώτη φορά σε επαφή με παιδιά τα οποία είχαν σύνδρομο Down. Αν και μόλις 14 ετών, θυμάμαι τον εαυτό μου να συζητάει με τις ώρες με δύο παιδιά στην κατασκήνωση. Δύο παιδιά τα οποία ενώ απέφευγαν τις κοινωνικές επαφές με τρίτους, με εμπιστεύτηκαν και με τον δικό τους τρόπο με έκαναν να νιώσω οικεία. Έτσι μου γεννήθηκε η επιθυμία να μάθω κι άλλα πράγματα πάνω στην αναπηρία και την ειδική αγωγή.

Αυτή είναι η 5^η χρονιά που διδάσκω σε γενική τάξη Δημοτικού Σχολείου ως παράλληλη στήριξη. Πέρσι και φέτος βρίσκομαι στο Δημοτικό Σχολείο του Απαλού, ενώ τις προηγούμενες χρονιές έχω εργαστεί σε Δημοτικά Σχολεία της Ορεστιάδας, του Διδυμοτείχου αλλά και της Θεσσαλονίκης.

Το κύριο χόμπι μου είναι ο αθλητισμός. Ασχολούμαι ερασιτεχνικά τόσο με το ποδόσφαιρο όσο και με την άρση βαρών στο γυμναστήριο. Από όταν θυμάμαι τον εαυτό μου αθλούμαι και γυμνάζομαι. Θεωρώ ότι ο αθλητισμός μου έχει προσφέρει πάρα πολλά. Ίσως έχει διαμορφώσει και τον χαρακτήρα μου. Μόνο θετικά στοιχεία μπορεί να αποκομίσει ένα παιδί από τον αθλητισμό. Θα συμβούλευα λοιπόν τόσο στους μαθητές όσο και στους γονείς τους, να εμπλακούν από μικρή ηλικία σε αθλητικές δραστηριότητες. Ο αθλητισμός και η σωστή-ισορροπημένη διατροφή θα πρέπει να αποτελούν τρόπο ζωής για όλους ανεξαιρέτως.

Αντωνούδη Αντωνία Γ' Τάξη

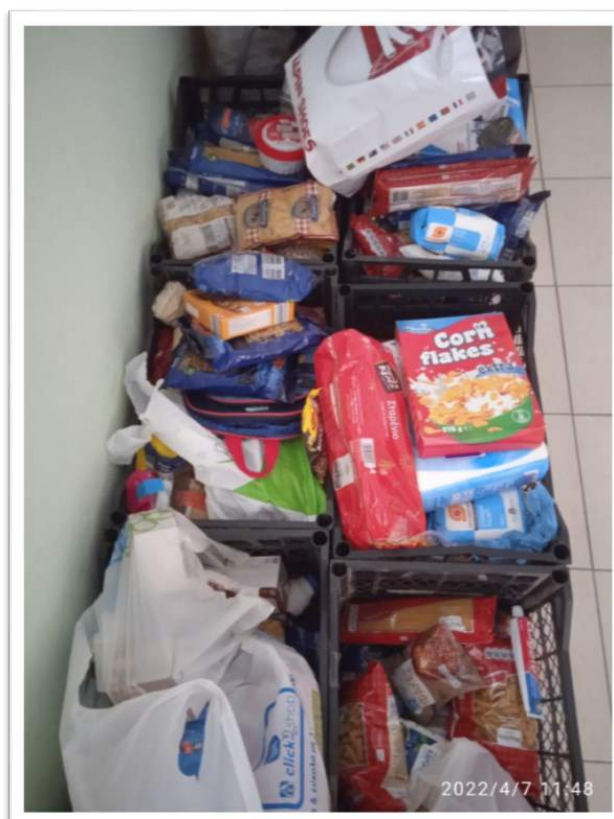
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

Για μία ακόμη φορά οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Απαλού μας εξέπληξαν ευχάριστα. Έλαβαν μέρος στο κάλεσμα του πολύ κοινωνικού παντοπωλείου για συγκέντρωση τροφίμων προς τους αναξιοπαθούντες συμπολίτες και με την στήριξη των οικογενειών τους κατάφεραν να συγκεντρώσουν μια μεγάλη ποσότητα τροφίμων!!

Διαπιστώνουμε λοιπόν με μεγάλη μας χαρά ότι οι μαθητές μας γνωρίζουν πολύ καλά την μεγάλη αξία της προσφοράς, της αλληλεγγύης και του εθελοντισμού, αξίες σημαντικές για μια υγιή κοινωνία!

Συγχαρητήρια σε όλους!!

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός της δράσης ήταν η κυρία Ελισάβετ Τσορμπατζίδου

Η νανόχηνα είναι η μικρότερη χήνα της Ευρώπης, έχει χρώμα καφέ, ρίγες στα πλευρά και στην κοιλιά, λευκό υπογάστριο και μια άσπρη λουριδα στην άκρη της ουράς. Έχει κοντό κεφάλι, ρόδινο ράμφος, λευκό χρώμα στη βάση του ράμφους και στο μέτωπο και το ξεχωριστό της γνώρισμα είναι ένα κίτρινο δαχτυλίδι γύρω από τα μάτια.

Μετά την αναπαραγωγή τους στην Νορβηγία, οι νανόχηνες ξεκινούν το ταξίδι τους τέλη Αυγούστου, για την Ελλάδα και συγκεκριμένα για το Δέλτα του Έβρου, περνώντας από την Φινλανδία, την Εσθονία, την Λιθουανία, την Ουγγαρία και την Βουλγαρία. Οι νανόχηνες φεύγουν από την Ελλάδα στα μέσα του Μαρτίου.

Η νανόχηνα είναι ένα είδος που κινδυνεύει να εξαφανιστεί και για το λόγο αυτό προστατεύεται σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.

Οι κυριότερες απειλές για την νανόχηνα είναι η θανάτωση τους, λόγω λαθροθηρίας, η απώλεια και υποβάθμιση των βιοτόπων όπου σταθμεύει και διαχειμάζει, η όχληση από ανθρώπινες δραστηριότητες, αλλά και η έλλειψη στις γνώσεις μας για αυτό το είδος.

Έτσι και εμείς λοιπόν στο νηπιαγωγείο μας γνωρίσαμε την νανόχηνα, μάθαμε από ποιους παράγοντες κινδυνεύει και επίσης μάθαμε τι πρέπει να κάνουμε για να την προστατέψουμε, έτσι ώστε να μην εξαφανιστεί.

Και για να ευαισθητοποιήσουμε και όλους εσάς, φτιάξαμε αυτήν την αφίσα..... ΜΕΛΕΤΗΣΤΕ ΤΗΝ, προσεκτικά..... μέσα από τα μάτια της νανόχηνας !!!!!!!

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ

Με τον όρο «Ανακύκλωση» περιγράφουμε ένα σύνολο μέτρων, δράσεων και τεχνικών διαδικασιών που ακολουθούνται αλυσιδωτά, έτσι ώστε, ήδη χρησιμοποιημένα υλικά όπως το γυαλί, το πλαστικό, το χαρτί, το αλουμίνιο και ο λευκοσίδηρος να ξαναγίνουν νέα προϊόντα. Σε μία εποχή που οι φυσικοί πόροι μειώνονται, το κλίμα αλλάζει και η κατάσταση του πλανήτη κρίνεται κρίσιμη, η περιβαλλοντική μας εκπαίδευση και δράση μετατρέπεται σε βασική αξία. Με τη βοήθεια της οικογένειας, των φίλων αλλά, κυρίως τη δική μας, η Ανακύκλωση Συσκευασιών είναι ο πιο απλός και αποτελεσματικός τρόπος να επηρεάσουμε θετικά τον κόσμο που ζούμε.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΤΙ ΑΝΑΚΥΚΛΩΝΕΙΣ ΣΤΟΝ ΜΠΛΕ ΚΑΔΟ

Στον μπλε κάδο μπορείς να ανακυκλώσεις όλες τις συσκευασίες από πλαστικό, χαρτί, γυαλί, αλουμίνιο ή λευκοσίδηρο! Πιο συγκεκριμένα:

Πλαστικές συσκευασίες: από νερό, αναψυκτικά, λάδι, απορρυπαντικά, γιαούρτι, βούτυρο, οδοντόκρεμες, σαμπουάν, είδη καθαρισμού, φιλμ περιτυλίγματος, σακούλες κ.ά.

Γυάλινες συσκευασίες: από αλκοολούχα ποτά, νερό, γάλα, χυμούς, αναψυκτικά, κρασί, βαζάκια τροφίμων κ.ά.

Χάρτινες συσκευασίες: από γάλα, χυμούς δημητριακά, μπισκότα, πίτσα, απορρυπαντικά, χαρτοκιβώτια συσκευών (πχ. τηλεοράσεις, ψυγεία) κ.ά.

Αλουμινένιες και λευκοσιδηρές συσκευασίες: από μπίρες και αναψυκτικά, κονσέρβες από λάδι, καφέ, γάλα εβαπορέ, τόνο, τοματοπολτό, ζωοτροφές κ.ά.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΠΩΣ ΑΝΑΚΥΚΛΩΝΕΙΣ ΣΩΣΤΑ ΣΤΟΝ ΜΠΛΕ ΚΑΔΟ

Είναι πολύ πολύ εύκολο να ανακυκλώνεις τις συσκευασίες σου στον μπλε κάδο. Ακολουθείς μόνο 5 απλά βήματα!

ΒΗΜΑ 1 Κάθε μέρα, ξεχωρίζεις τις ανακυκλώσιμες συσκευασίες από τα υπόλοιπα σκουπίδια.

ΒΗΜΑ 2 Φροντίζεις να αδειάζεις καλά τις συσκευασίες που θα πάνε για ανακύκλωση από το περιεχόμενό τους.

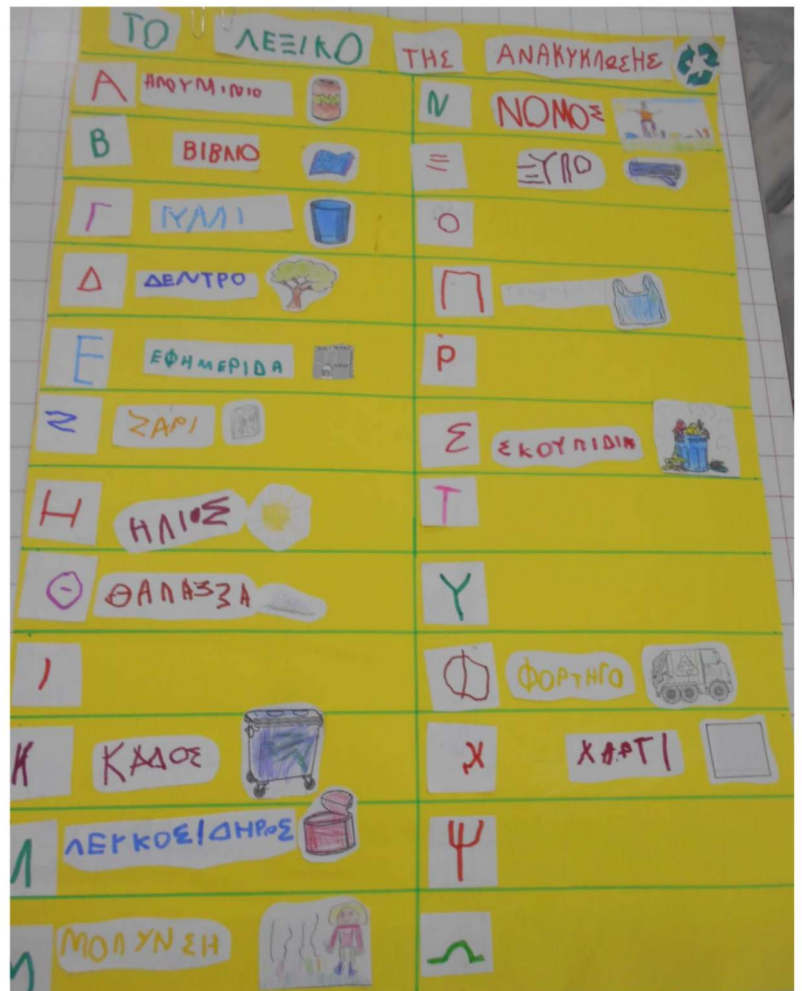
ΒΗΜΑ 3 Διπλώνεις όλα τα χαρτοκιβώτια

ΒΗΜΑ 4 Ρίχνεις τις συσκευασίες στον μπλε κάδο χύμα, όχι σε δεμένες σακούλες. Ακόμα και εάν τα μεταφέρεις σε σακούλα άδειασε το περιεχόμενο στον μπλε κάδο και άφησε και τη σακούλα μέσα στον κάδο (αρκεί η σακούλα να είναι χάρτινη ή πλαστική).

ΒΗΜΑ 5 Και μην ξεχνάς ποτέ το σημαντικότερο! Στους μπλε κάδους δεν πετάμε ποτέ σκουπίδια!

Συγκεντρώνουμε χαρτί και πλαστικό στους κάδους που μας προμήθευσε ο Δ. Αλεξ/πόλης, μάθαμε για την ανακύκλωση μέσα από διάφορες δραστηριότητες. Δημιουργήσαμε το λεξικό της ανακύκλωσης, φτιάξαμε το δικό μας ανακυκλωμένο χαρτί και το μεταμορφώσαμε σε κάδο στην αφίσα μας. Και στέλνουμε σε όλους ένα μήνυμα με το σύνθημά μας:

«Για να είναι η γη μας καθαρή κάνουμε ανακύκλωση!»

Αποτελέσματα

0-9: Δυστυχώς δεν βοηθάτε καθόλου στη διάσωση του πλανήτη και συμβάλλεται στην επιδείνωση της οικολογικής καταστροφής.

10-19: Κάνετε φιλότιμες προσπάθειες για την προστασία του πλανήτη και βοηθάτε αρκετά στην διάσωσή του, αλλά σίγουρα μπορείτε και περισσότερο.

20-30: Συγχαρητήρια! Είστε ένας από τους φύλακες του πλανήτη. Οι ενέργειές σας συμβάλλουν σημαντικά στην διάσωση του περιβάλλοντος και συντελούν στην ουσιαστική προστασία του πλανήτη μας.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

ΣΤΙΒΟΣ

Ο στίβος είναι ένα ολυμπιακό άθλημα που συναντάμε σε δυο μορφές: σε κλειστό στίβο και σε ανοιχτό στίβο. Μαθαίνεται από προπονητές ειδικούς για κάθε άθλημα και ο χώρος άθλησης είναι είτε ένα ανοιχτό είτε ένα κλειστό γήπεδο. Τα οφέλη των αθλητών είναι καλή φυσική κατάσταση, η πειθαρχία και η ομαδικότητα.

Τα αθλήματα που συμπεριλαμβάνονται στο στίβο είναι τα παρακάτω: **τρέξιμο, δισκοβολία, ακοντισμός, σφαιροβολία, άλμα εις ύψος, άλμα εις μήκος και άλμα τριπλούν.**

Ο **ακοντισμός** είναι ένα από τα αγωνίσματα ρίψεων του στίβου με μεγάλη ιστορία γιατί είναι γνωστός από τα αρχαία χρόνια. Σκοπός του αθλήματος είναι η ρήψη ενός ακόντιου σε μακρινή απόσταση.

Η **σφαιροβολία** είναι παλιό αγώνισμα του στίβου των Ολυμπιάδων. Οι διαγωνιζόμενοι προσπαθούν να ρίξουν με σφαίρα όσο πιο μακριά μπορούν. Νικητής είναι αυτός που θα ρίξει την σφαίρα πιο μακριά.

Η **δισκοβολία** είναι ένα άθλημα από τα αρχαία χρόνια. Σκοπός του αθλήματος είναι οι αθλητές να ρίξουν σε μακρινή απόσταση το δίσκο.

Οι **αγώνες δρόμου** και τα άλματα έχουν πολλές κατηγορίες ανάλογα το επίπεδο των αθλητών. Νικητής είναι αυτός που θα τερματίσει πρώτος στην κατάταξη.

Πιστεύω να κατάφερα να σας δώσω κάποιες χρήσιμες πληροφορίες για τον στίβο.

Χαράλαμπος Φώσκολος Γ' τάξη

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΕΝΤΡΟ;

Ο καλύτερος τρόπος για να γνωρίσει κάποιος την οικογενειακή του ιστορία είναι να φτιάξει το γενεαλογικό του δέντρο. Τι είναι αυτό; Είναι ένα διάγραμμα στο οποίο τοποθετούμε τα μέλη της οικογένειάς μας!

Υπάρχουν δύο είδη οικογενειακών δέντρων:

A. το δέντρο των απογόνων, στο οποίο ο αρχαιότερος πρόγονος βρίσκεται στο κάτω μέρος του δέντρου.

B. το δέντρο των προγόνων, στο οποίο ο νεότερος απόγονος βρίσκεται στο κάτω μέρος του δέντρου.

Αυτή η πολύ δημιουργική απασχόληση θα βοηθήσει τον καθένα να καταλάβει καλύτερα την ιστορία της οικογένειάς του. Τι λέτε; Έτοιμοι για μια αναδρομή στις ρίζες μας;

ΩΡΑ ΓΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

A τρόπος:

Εκτυπώνουμε ένα έτοιμο οικογενειακό δέντρο που βρήκαμε στο διαδίκτυο. Στη συνέχεια το εμπλουτίζουμε βάζοντας πληροφορίες για το κάθε μέλος.

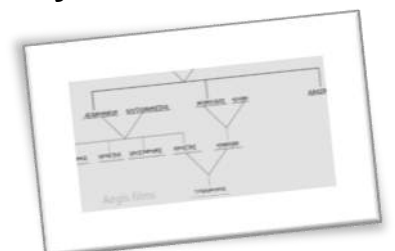
B τρόπος:

Εξοπλιζόμαστε με μολύβια και μαρκαδόρους και ζωγραφίζουμε ένα δικό μας δέντρο και στη συνέχεια βάζουμε της πληροφορίες για το κάθε μέλος.

Γ τρόπος:

Με τη βοήθεια ενός επεξεργαστή κειμένου (π.χ. Microsoft Word) και τη χρήση διαγραμμάτων, γράφοντας στον υπολογιστή τις πληροφορίες.

Τα στοιχεία με τα οποία μπορούμε να εμπλουτίσουμε το δέντρο είναι: φωτογραφίες, ημερομηνία γέννησης, ημερομηνία θανάτου για όσους δε ζουν πια και το μέρος καταγωγής.

Ναταλία Πατουρλίδη Ε' Δημοτικού

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Ένα από τα μεγαλύτερα κεφάλαια της Ιστορίας μας είναι η επανάσταση του 1821! Όπως πάντα, ιστορία και τέχνη πιάνονται χέρι - χέρι για να μας δείξουν τα γεγονότα που μας καθόρισαν ως έθνος.

Στον καμβά αποτυπώνονται όχι μόνο μάχες αλλά και προσωπικότητες εκείνης της ηρωικής εποχής. Έλληνες και ξένοι καλλιτέχνες προσπάθησαν να την περιγράψουν με μοναδικό τρόπο, έτσι ώστε βλέποντας τα να γεμίζουμε με συγκίνηση, περηφάνια και δέος.

Οι σπουδαιότεροι Έλληνες ζωγράφοι της ελληνικής επανάστασης του 1821 είναι ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΡΥΖΑΚΗΣ, Ο ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΤΣΟΚΟΣ, Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΥΖΗΣ, Ο ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΡΙΕΖΗΣ...

Έργα του Θεόδωρου Βρυζάκη: Η έξοδος του Μεσολογγίου(1855), Η Ελλάς ευγνωμονούσα (1858), Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ευλογών την σημαία της Επανάστασης (1865).

Ο Διονύσιος Τσόκος ασχολήθηκε με προσωπογραφίες περισσότερο.

Όμως και ξένοι σπουδαίοι και Φιλέλληνες εμπνεύστηκαν από τον αγώνα των Ελλήνων. Ο πιο γνωστός είναι ο Γάλλος ζωγράφος ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΝΡΕΛΑΚΡΟΥΑ. Πίνακες του: Η σφαγή της Χίου (1824), Η Ελλάς στα ερείπια του Μεσολογγίου(1826), Έφιππος Έλληνας πολεμιστής (1856). Και άφησα για το τέλος τον αγαπημένο μου ΝΙΚΟΛΑΟ ΓΥΖΗ που έχουμε ξαναδεί έργα του. Τα πρώτα γράμματα, Το κρυφό σχολειό, Μετά την κατα-

στροφή των Ψαρών είναι μερικά...

Η δασκάλα του Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου Απαλού κυρία Κατερίνα Μουρτσινούδη φροντίζει να μας δίνει χρήσιμες πληροφορίες για την τέχνη της Ζωγραφικής.

ΤΑΞΗ Α'

Φωτογραφία 1
Τσικνοπέμπτη

Με αποκριάτικους ρυθμούς, χορευτικά μασκαρέματα και νόστιμα hot dog κερασμένα από το Σύλλογο Γονέων τιμήσαμε στο σχολείο μας την ημέρα της Τσικνοπέμπτης. Γέλια, παιχνίδια, νοστιμιές, έκαναν ξεχωριστή για μαθητές και εκπαιδευτικούς, τη γιορτινή μέρα της ορθόδοξης παράδοσής μας.

Φωτογραφία 2
Ανακύκλωση

Στα πλαίσια του εργαστηρίου καλλιέργειας δεξιοτήτων με θέμα «Σκέφτομαι πριν το πετάξω» εκπαιδεύομαστε στη σωστή διαχείριση των άχρηστων υλικών. Να αποκτήσουν οι μαθητές μας έναν τρόπο σκέψης που θα διωλίζει την κατανάλωση με στόχο όχι την αύξηση της ανακύκλωσης αλλά τη μη παραγωγή αποβλήτων.

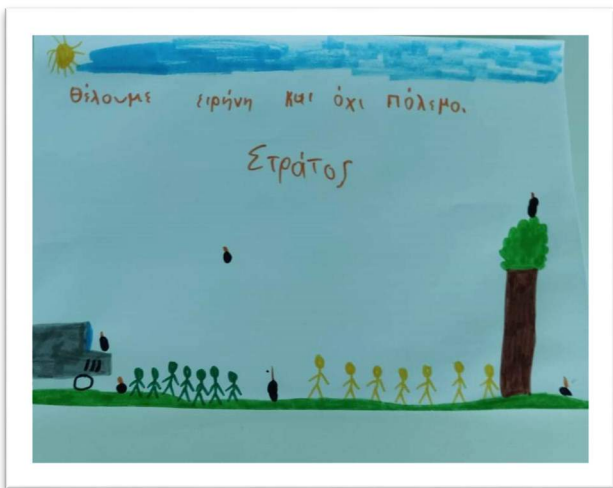
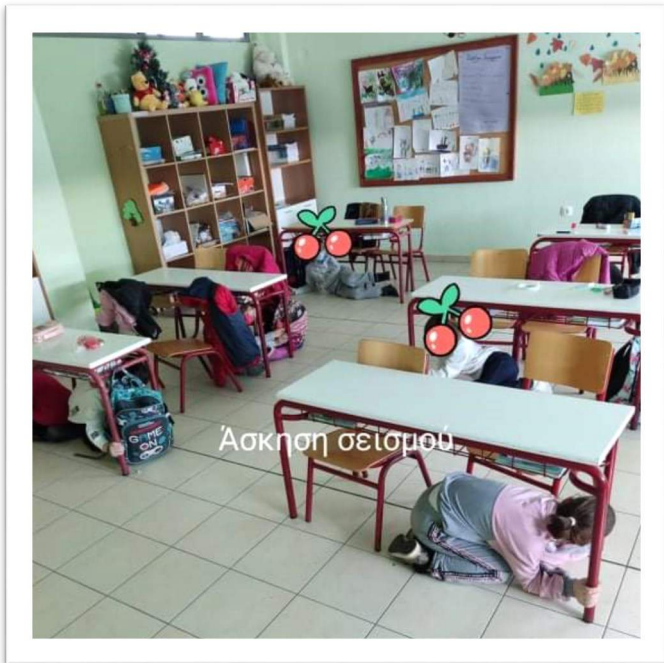

Φωτογραφία 3
Ανακύκλωση

Αναπτύσσουμε οικολογική συνείδηση διαχειριζόμενοι σωστά τα σχολικά μας απορρίμματα.

Στα πλαίσια των Εργαστηρίων Δεξιοτήτων με θέμα μαθαίνω για τον σεισμό, τα ηφάιστεια και το τσουνάμι, οι μαθητές της Β' Τάξης εφάρμοσαν όσα έμαθαν κάνοντας άσκηση σεισμού. Στην επόμενη θεματική ενότητα ασχοληθήκαμε με τον εθελοντισμό. Οι μαθητές, με αφορμή τον πόλεμο στην Ουκρανία προσπάθησαν να αποδώσουν τον σπουδαίο ρόλο των εθελοντών.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΕΛΜΕΡΑ

Το σχολείο μας έλαβε μέρος στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ζωγραφικής της παιδικής Ηελμερα και κατέθεσε τέσσερα έργα τα οποία βλέπετε παρακάτω.

Με την τάξη μου είχαμε πάει να καθαρίσουμε την παραλία του χωριού μας.

Εκεί βρήκαμε και μαζέψαμε μπλουζάκια (αλήθεια ποιος πέταξε τη μπλούζα του;) επίσης ποτήρια πλαστικά, μπουκάλια, πιάτα και άλλα.

Στην ίδια παραλία που καθαρίσαμε βγάζω κι εγώ τον σκύλο μου βόλτα και δεν μου αρέσει η εικόνα που βλέπω.

Ο σκύλος μου συχνά αρπάζει όλα αυτά τα πράγματα.

Εμείς τα παιδιά θέλουμε οι μεγάλοι να προσέχετε πολύ τη συμπεριφορά σας απέναντι στη γη μας.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

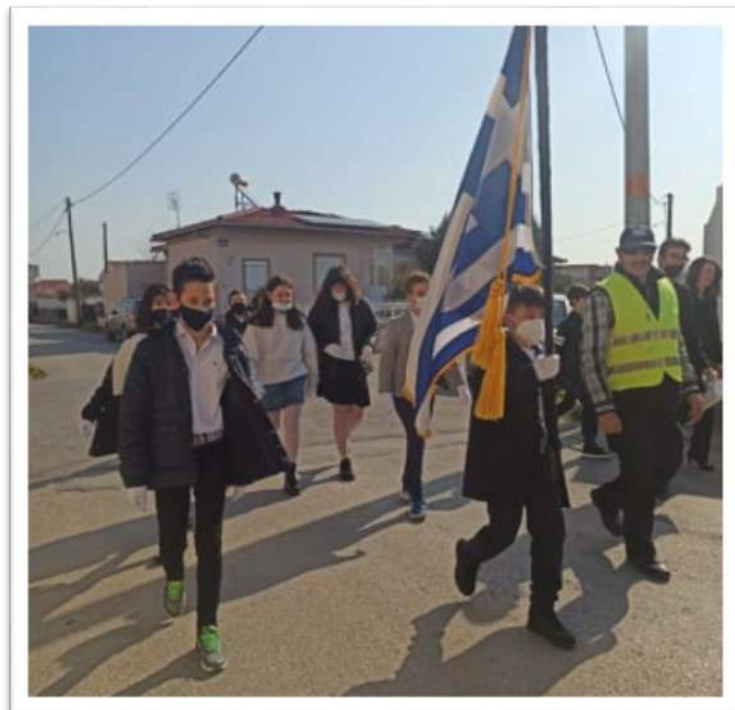
Ο Εθνικός μας Ύμνος περιλαμβάνει τις δύο πρώτες στροφές από το ποίημα του Διονύσιου Σολωμού "Ύμνος εις την Ελευθερία".

Το ποίημα γράφτηκε το 1823 και αποτελείται συνολικά από 158 στροφές. Το μελοποίησε ο Νικόλαος Μάντζαρς, που ήταν φίλος του Διονυσίου Σολωμού.

Το 1865 οι δύο πρώτες μελοποιημένες στροφές καθιερώθηκαν ως εθνικός ύμνος της Ελλάδος.

Από τους μαθητές της Ε' τάξης

Η εκπαιδευτικός Κωσταντίνα Ταμπάκη

Παρέλαση 25η Μαρτίου 2022

Στο Ηρώων του Απαλού

ΚΟΡΟΝΟΪΟΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

Το να έχεις κορονοϊό δεν είναι και το καλύτερο, γιατί δεν θα μπορείς να δεις τους συμμαθητές σου, τον δάσκαλο ή τον καθηγητή που έχεις.

Όταν κολλήσεις νιώθεις πονόλαιμο, έχεις πυρετό, πονοκέφαλο, ζαλάδα και το σημαντικότερο δεν μπορείς να φας.

Όταν κάνεις το self test και σου βγει θετικό πας απευθείας στον μπαμπά ή στη μαμά και τους ενημερώνεις. Αυτοί παίρνουν τα κατάλληλα μέτρα για να σε προστατεύσουν.

Πρώτον θα σε βάλουν καραντίνα, μετά θα σου μετράνε σταδιακά τον πυρετό.

Εσύ πρέπει πάντα να φοράς τη μάσκα σου και να τηρείς τα κατάλληλα μέτρα προστασίας και την επόμενη φορά να είσαι πιο προσεκτικός.

Σεδέφ - ΣΤ' Τάξη

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΕΘΙΜΑ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ

Την Μεγάλη Εβδομάδα σε πολλές περιοχές της Θράκης κάνουν τριήμερο δηλαδή νηστεύουν τις τρεις πρώτες μέρες. Το έθιμο αυτό το τηρούσαν κυρίως τα κορίτσια που πίστευαν πως σε νηστική καρδιά πιάνει η ευχή. Οι μόνες δουλειές που επιτρέπονταν τη Μεγάλη Εβδομάδα ήταν το καθάρισμα του σπιτιού, το μαγείρεμα, το βράσιμο των αβγών και το ζύμωμα.

Τη Μεγάλη Πέμπτη οι νοικοκυρές βάφουν τα αβγά με κόκκινη μπογιά που παραγόταν από διάφορα χόρτα, όπως παντζάρια.

Μετά τη βαφή των αβγών κρεμούν στο παράθυρο ένα κόκκινο πανί με την ονομασία "κοκκινοφτιάτικο" και όσο το κόκκινο πανί είναι κρεμασμένο στο παράθυρο ή στο μπαλκόνι δεν έπλεναν ούτε άπλωναν ρούχα, γιατί το θεωρούσαν κακό σημάδι.

Επίσης κρατούσαν τη μπογιά σαράντα μέρες, επειδή πίστευαν ότι είναι "αίμα του Χριστού" και τη βαφή δεν την έχυναν αλλά την έθαβαν στο χώμα.

Για το κόκκινο χρώμα των αβγών, η λαϊκή παράδοση παρουσιάζει έναν ενδιαφέροντα μύθο. Επίσης το αβγό από μαύρη κότα το έβαφαν πρώτο και το έβαζαν στο εικονοστάσι.

Επίσης τη Μ. Πέμπτη ζυμώνουν τσουρέκια, τα οποία τρώνε τη Λαμπρή Παλιότερα κρατούσαν μια πλεξούδα για να τη φάνε την Πρωτομαγιά.

Την Κυριακή του Πάσχα στη Νέα Χιλή υπάρχει το έθιμο της καύσης του Ιούδα ως ένδειξη της αγανάκτησης των πιστών για την προδοσία του Ιούδα. Καίνε λοιπόν ένα ψεύτικο ομοίωμα του Ιούδα στο προαύλιο του ναού του Αγίου Γεωργίου.

Μπαξεβάνης Πασχάλης Δ' Τάξη

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ!

Η νύχτα της Ανάστασης

Τα μεσάνυχτα του μεγάλου Σαββάτου χτυπούν χαρούμενα καμπάνες. Οι χριστιανοί φορούν τα γιορτινά τους και πηγαίνουν στην εκκλησία για να γιορτάσουν την Ανάσταση του Χριστού.

Στα χέρια τους κρατούν άσπρες λαμπάδες.

Η εκκλησία είναι γεμάτη κόσμο. Είναι στολισμένη με δάφνες και μυρτιές. Σε λίγο ακούγεται η φωνή του ιερέα να λέει «Δεύτε λάβετε φως».

Αμέσως ανάβουν οι λαμπάδες, η μία μετά την άλλη και ο τόπος όλος φέγγει.

Ο ιερέας με τους ψάλτες βγαίνουν από την εκκλησία και ο ιερέας λέει το Ευαγγέλιο και κατόπιν ψάλλει το «Χριστός Ανέστη».

Την ίδια στιγμή οι καμπάνες χτυπούν. Όλοι ευχαριστημένοι και γελαστοί μπαίνουν στην εκκλησία και οι ψαλμωδίες συνεχίζονται.

Όταν γυρίζουν στο σπίτι, το τραπέζι τους περιμένει. Εύχονται ο ένας τον άλλον «Χριστός Ανέστη» και κάθονται όλοι και τρώνε τη νόστιμη μαγειρίτσα και τσουγκρίζουμε τα κόκκινα αυγά.

Πασχάλης Μπαξεβάνης - Δ' Τάξη

ΤΟ ΛΑΖΑΡΑΚΙ

Το Σάββατο του Λαζάρου, οι νοικοκυρές φτιάχνουν τα «Λαζαράκια». Είναι ψωμάκια σε σχήμα ανθρώπου σπαργανωμένου, δηλαδή όπως αναπαριστούν τον Λάζαρο στις εκκλησιαστικές εικόνες. Συνηθίζεται, όσα παιδιά έχει η οικογένεια τόσους «Λαζάρηδες» να πλάθουν και στη θέση των ματιών να βάζουν δύο γαρίφαλα. Τα Λαζαράκια έχουν σταυρωμένα χεράκια, ενώ κάποιοι βάζουν και ποδαράκια.

Τα «Λαζαρούδια» όπως λέγονται σε κάποια μέρη, τα γέμιζαν οι νοικοκυρές με αλεσμένα καρύδια, αμύγδαλα, σύκα, σταφίδες και μέλι. Πρόσθεταν πολλά μυρωδικά και τα έδιναν ζεστά στα παιδιά που τρελαίνονταν με τη γεύση και τη μυρωδιά τους.

Άννα Κουρτίδη & Δήμητρα Δεληγιαννίδου

Τ	Σ	Η	Ο	Ρ	Β	Π	Υ	Ψ	Χ	Μ	Φ	Κ	Δ	Ρ
Ξ	Λ	Α	Γ	Ο	Σ	Β	Δ	Κ	Ρ	Ο	Ι	Γ	Α	Λ
Γ	Ε	Ξ	Λ	Α	Ρ	Φ	Ν	Μ	Ι	Γ	Α	Υ	Γ	Α
Ν	Θ	Κ	Φ	Ν	Τ	Λ	Ι	Ρ	Σ	Η	Ξ	Κ	Ν	Μ
Α	Ν	Α	Σ	Τ	Σ	Κ	Ν	Ξ	Τ	Τ	Θ	Ο	Κ	Π
Γ	Ψ	Ε	Ζ	Β	Ο	Θ	Ρ	Γ	Ο	Ρ	Ε	Μ	Κ	Α
Α	Σ	Κ	Φ	Μ	Υ	Π	Ο	Ι	Σ	Ο	Δ	Ε	Τ	Δ
Σ	Τ	Κ	Κ	Τ	Ρ	Κ	Φ	Ξ	Α	Η	Ψ	Π	Ξ	Α
Ω	Κ	Λ	Ο	Ι	Ε	Υ	Κ	Ο	Ν	Ε	Τ	Ι	Κ	Φ
Ε	Ψ	Η	Χ	Ξ	Κ	Θ	Ι	Π	Ε	Ζ	Ω	Τ	Μ	Β
Ρ	Ο	Σ	Θ	Ξ	Ι	Ρ	Ρ	Δ	Σ	Ε	Τ	Α	Δ	Α
Φ	Λ	Ι	Ι	Υ	Τ	Κ	Θ	Φ	Τ	Ξ	Θ	Φ	Κ	Ρ
Θ	Ξ	Α	Ν	Α	Σ	Τ	Α	Σ	Η	Ξ	Γ	Ι	Κ	Ρ
Ρ	Λ	Κ	Ρ	Μ	Ι	Κ	Σ	Τ	Κ	Λ	Υ	Ο	Β	Κ
Μ	Ρ	Η	Α	Ν	Ο	Ι	Ξ	Η	Χ	Ρ	Υ	Σ	Ψ	Η

ΛΕΞΕΙΣ: ΧΡΙΣΤΟΣ, ΑΝΕΣΤΗ, ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ, ΛΑΜΠΑΔΑ, ΑΥΓΑ, ΛΑΓΟΣ, ΑΡΝΙ, ΤΣΟΥΡΕΚΙ, ΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΑΝΟΙΞΗ

Κυριαζίδου Σοφία

ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

- 1) Γιατί οι δεινόσαυροι τρώγανε ωμό κρέας; Γιατί δεν είχαν ανακαλυφθεί τα μπάρμπεκιου.
- 2) Πού πήγε ο Τζακ Νόρις για διακοπές; Στη χαμένη Ατλαντίδα.
- 3) Τι πετάει και βρωμάει; Η μπεκάλτσα.
- 4) Τι είναι ροζ και πηδάει από κλαδί σε κλαδί; Μία τσίχλα κολλημένη στον ποπό του Ταρζάν.
- 5) Δύο κλέφτες στη φυλακή συζητούν.
 - Γιατί είσαι εδώ;
 - Γιατί σκότωσα, εσύ;
 - Να πήγα να κλέψω μία τράπεζα και κάποιος με είδε. Κάλεσε την αστυνομία και ένα πλήθος κόσμου μαζεύτηκε εκεί. Μία κυρία μου φώναξε: Σταμάτα κλέφτη, και εγώ σταμάτησα.

Ναταλία Πατουρλίδη Ε' Τάξη